RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 25.600 van 2 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Srilankaanse nationaliteit te zijn, op 23 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 maart 2009.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. DASSEN loco advocaat S. VAN ROSSEM, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. <u>De bestreden beslissing</u>

De bestreden beslissing houdende de weigering van de erkenning van de status van vluchteling en de niet toekenning van de subsidiaire bescherming luidt als volgt:

"Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 52/2, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang en binnen een korte termijn een beslissing wordt genomen.
U werd op 26 februari 2009 van 14.08u tot 17.01u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord in het Transitcentrum 127/INAD , in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. Uw advocaat, Meester Pieter Van Mulders loco Meester Thomas Bedert, was hierbij aanwezig vanaf 14.25.
A. Feitenrelaas
U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken en afkomstig te zijn uit Eluvaitivu, district Jaffna. U woonde al jaren in het oosten van Sri Lanka. Tussen oktober 1992 en september 2003 zou u in Duitsland verbleven hebben, waar u tevergeefs asiel had aangevraagd. In september 2003 zou u in Colombo aangekomen zijn en u zou naar Champur, in het oosten van Sri Lanka vertrokken zijn. Enkele dagen later zou u gehuwd zijn. In maart 2008 zou u benaderd zijn door twee leden van de "Karuna"-beweging. Zij zouden u meegenomen hebben naar hun kantoor. Ze eisten 50.000 roepies,

die u de volgende dag betaalde. In juli 2008 zouden leden van de Pillayangroep u benaderd hebben. Daar u blijkbaar bereid was om Karuna te betalen, moest u hen ook betalen, zo dachten zij. Ze zouden u meegenomen hebben naar hun kamp op Kanthesamy road. Ze zouden 100.000 roepies geëist hebben, wat u weigerde te betalen. Ze zouden u drie dagen opgesloten hebben, waarna uw echtgenote betaalde.

Op 13 januari 2009 zou er een witte bestelwagen bij uw huis gestaan hebben. Twee leden van de Pillayangroep zouden u meegenomen hebben naar hun kantoor op Kanthesamy road. Deze maal zouden ze 1 miljoen roepies geëist hebben. U zou op een kopie van uw identiteitskaart een verklaring geschreven hebben, waarin u beloofde dit geld tegen eind februari te betalen. Na één dag zou u vrijgelaten zijn. Hierna zou u besloten hebben om naar het buitenland te vluchten. U zou naar Colombo gegaan zijn. Enkele uren na uw aankomst te Colombo werd u reeds gearresteerd bij een politiecontrole.

Uw reisagent zou tussenbeide gekomen zijn, en de volgende dag kwam u vrij. Diezelfde dag, 7 februari 2009, zou u Sri Lanka per vliegtuig verlaten hebben. Op 8 februari 2009 diende u hier een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: kopies van uw identiteitskaart, uw domiciliëring, uw huwelijksakte, uw geboorteakte en de geboorteaktes van uw twee kinderen.

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Hoewel uit uw beschrijving blijkt dat u ooit woonachtig was in de regio van Trincomalee, blijkt uit uw verklaringen niet dat u recent uit deze streek afkomstig bent. U was immers niet op de hoogte van enkele opvallende gebeurtenissen die zich afspeelden in de regio van Trincomalee. Zo wist u vooreerst de laatste verkiezingen die plaatsvonden in Trincomalee niet correct in de tijd te situeren. U beweerde in eerste instantie dat de laatste verkiezingen in 2005 plaatsvonden, waarna u plots beweerde dat ze gedurende de 11de maand van 2007 plaatsvonden (gehoorverslag CGVS p. 10). In werkelijkheid werden deze verkiezingen in mei 2008 gehouden. Dat u dit niet zou weten als inwoner van de streek van Trincomalee is ongeloofwaardig, temeer daar dit de eerste provinciale verkiezingen waren die in het oosten van Sri Lanka gehouden werden in 20 jaren. U beweerde niet gestemd te hebben tijdens deze verkiezingen. Toen u gevraagd werd waarom, beweerde u geen stembiljet te hebben gekregen daar u in Champur woonde (gehoorverslag CGVS p. 10). U had eerder echter beweerd dat u Champur reeds in april 2006 verlaten had (gehoorverslag CGVS p. 2). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dan maar dat u nog niet mocht stemmen, daar u niet lang genoeg in de regio woonde. U blijkt dus twee verschillende verklaringen te geven voor het feit dat u niet bent gaan stemmen, waardoor uw uitleg ongeloofwaardig wordt. Uw verklaring dat u de vraag niet goed begrepen had, is niet afdoende. U lijkt gewoon uw verklaring aan te passen aan uw relaas. Voorts verklaarde u dat de partij van Karuna in Trincomalee gewonnen had, maar u kende de naam van deze partij niet, u wist enkel dat ze een groen blad als partijsymbool gebruiken (gehoorverslag CGVS p. 10). Voorts kende u geen enkele andere deelnemende partij bij naam. Overigens blijkt uit informatie dat de verkiezingen in Trincomalee gewonnen werden door de "United National Party" en de enige partij die een blad als partijsymbool heeft, de "United People's Freedom Alliance" is. Beide partijen zijn niet de partij van Karuna. Voorts verklaarde u dat er recent geen overstromingen meer plaatsvonden in de regio van Trincomalee, maar uit informatie blijkt dat er in november 2008 door zware neerslag op verschillende plekken in de Trincomalee-regio overstromingen plaatsvonden, met honderden vluchtelingen als gevolg (gehoorverslag CGVS p. 10). Van deze informatie werd een kopie aan het administratief dossier gevoegd. Het is uiterst merkwaardig dat u hierover niks vermeldde.

Voorts beweerde u dat de laatste "general shutdown" (hartal) in de regio in de vijfde of zesde maand van 2008 plaatsvond; deze was niet succesvol beweerde u. Er zou zelfs geen enkele succesvolle "general shutdown" meer geweest zijn (gehoorverslag CGVS p. 10). Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt dan weer dat juist voor uw beweerde vertrek uit het oosten van Sri Lanka, op 30 januari 2009, nog een succesvolle "shutdown" plaatsvond. Voorts beweerde u dat er in Linganager vluchtelingen verbleven tot de derde of vierde maand van 2008, maar u kon geen precieze datum geven waarop de vluchtelingen de regio verlaten hadden, daar u de regio zelf al verlaten had (gehoorverslag CGVS p. 7).

U sprak zichzelf dus tegen, want had eerder beweerd Linganagar pas te hebben verlaten in februari 2009 (gehoorverslag CGVS p. 2). Hierop werd u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd maar uw enige verklaring was uw uitspraak te ontkennen, wat niet afdoende is. Het lijkt er dus op dat u even uit uw rol viel en u naar waarheid antwoordde, implicerend dat u de regio inderdaad al veel eerder verlaten had. Voorts gaf u enkele voorbeelden van incidenten die in de regio plaatsvonden; enkele van deze incidenten waren echter zo groots (vliegtuigaanval op haven, aanval op militair schip) dat ze

zelfs internationaal in de kranten verschenen, waardoor uw kennis van deze voorvallen niet op uw recente afkomst uit de regio wijzen. Andere incidenten die u aanhaalde probeerde u dan weer duidelijk te plaatsen in uw eigen verhaal, zoals de verdwijning van uw oom. Bij één van de weinige concrete voorvallen die u kon noemen, nl. de dood van de priester van uw tempel, dient dan weer opgemerkt te worden dat het eigenaardig is dat u deze man zijn naam niet kende, temeer daar u deze tempel zelf bezocht (gehoorverslag CGVS p. 9, 10). De incidenten die u opsomde lijken dan ook eerder van buiten geleerd. U kan dan ook niet aannemelijk maken recent afkomstig te zijn uit het oosten van Sri Lanka, waardoor de geloofwaardigheid van uw problemen die zich recent in het oosten afspelen in het gedrang komt.

Voorts dient opgemerkt dat er dusdanig veel tegenstrijdigheden bestaan tussen uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS, dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweerde vrees voor vervolging. Hoewel uw verklaring voor DVZ enkel een samenvatting is, gaf u toch verschillende details op. Eén van de weinige details die wel overeenkwamen tussen uw opeenvolgende verklaringen zijn de geldbedragen die van u geëist werden. Zo beweerde u voor DVZ dat in oktober 2007 twee personen van Karuna 50.000 roepies van u kwamen eisen. Voor het CGVS verklaarde u dan weer dat u voor de eerste maal problemen kende met Karuna (voordien zou u nooit problemen gehad hebben) in maart 2008 (gehoorverslag CGVS p. 11). Wat betreft het tweede incident beweerde u voor de DVZ dat dit plaatsvond in april 2008. U zou door de Karunagroep meegenomen zijn naar hun kantoor in Green Road, waar u drie dagen opgesloten verbleef, voor uw echtgenote 100.000 roepies betaalde. Voor het CGVS beweerde u dan weer dat dit incident in juli 2008 plaatsvond; u zou meegenomen zijn door leden van de Pillayangroep (u maakte een duidelijk onderscheid met leden van de Karuna groep), die u meenamen naar hun kantoor in Kanthesamy Road (u maakte een duidelijk onderscheid met het Karunakantoor in Green Road), waar u drie dagen bleef vooraleer uw echtgenote 100.000 roepies betaalde (gehoorverslag CGVS p. 12). U werd met elk van bovenstaande tegenstrijdigheden geconfronteerd, maar uw verklaringen, zoals dat u voor de DVZ niet uitgebreid kon vertellen over uw problemen, dat u het jaar 2008 toch goed had of dat u zich vergist had van straatnaam, zijn niet afdoende (gehoorverslag CGVS p. 13). De tegenstrijdigheden waren immers veelvuldig en ze handelden over de cruciale incidenten die uw vluchtaanleiding vormen. De tegenstrijdigheden tussen uw opeenvolgende verklaringen bevestigen de vaststelling dat uw asielrelaas ongeloofwaardig is. Door deze ernstige tegenstrijdige verklaringen kan er ook geen geloof meer worden gehecht aan uw bewering in februari 2009 een dag gearresteerd te zijn in Colombo, temeer daar u dit niet kon aantonen door middel van enig document.

Tot slot legde u nog verschillende documenten voor. Uw documenten hebben echter alleen belang indien ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien bestaan er over uw documenten nog verschillende bemerkingen. Zo legde u een domiciliëring voor waar u bevreemdende verklaringen over aflegde. Volgens u zou u dit document in 2007 verkregen hebben als bewijs voor uw goed gedrag. U zou dit in 2007 en 2008 gebruikt hebben tijdens politiecontroles (gehoorverslag CGVS p. 5). Dit document werd echter pas in november 2008 opgesteld, en als reden voor het uitvaardigen van dit document ("purpose for which certificate is required"), staat dat u dit nodig had voor een interview. U had voor dit laatste geen verklaring, behalve dat u geen Engels kan lezen (gehoorverslag CGVS p. 5). Voorts blijkt uit dit attest dat u reeds sinds 2001 woonachtig was in Linganagar. Echter volgens uw verklaringen zou u tot 2003 in Duitsland verbleven hebben en tussen 2003 en 2006 in Champur (Muttur) hebben gewoond (gehoorverslag CGVS p. 2, 5). Hierop beweerde u dat de persoon die dit document opstelde u reeds zes tot zeven jaren diende te kennen vooraleer hij zo'n document mocht opstellen. Dit staat echter lijnrecht tegenover de verklaring van de opsteller van dit document in het attest, nl. dat hij u pas kende sinds 2007. Er kan dus maar weinig geloof worden gehecht aan de authenticiteit van dit attest. Uw bewering tot 2006 in Champur gewoond te hebben, kunt u evenmin aannemelijk maken. U legt geen enkel document voor dat hier op zou kunnen wijzen. Volgens uw huwelijksakte woonde u op het ogenblik van uw huwelijk in september 2003 reeds in Linganagar, ipv in Champur zoals u beweerde. Voorts is het opmerkelijk dat zowel uw geboorteakte als uw huwelijksakte volgens de stempel van de vertaler in november 2008 te Colombo vertaald werden (gehoorverslag CGVS p. 6). Uw verklaring dat u dit zomaar heeft laten doen door een vriend die toevallig wel eens in Colombo kwam is onaannemelijk, daar u een vertaling net zo gemakkelijk in Trincomalee zou kunnen laten maken. Wat betreft de geboorteaktes van uw kinderen dient er op gewezen te worden dat u persoonlijk de geboorte van uw eerste kind op 25 december 2005 ging aangeven, maar de geboorte van uw tweede kind (geboren te april 2008) werd aangegeven door de dokter op 16 mei 2008, in plaats van door u persoonlijk, er nogmaals op wijzend dat u de streek reeds langer verlaten heeft.

Tevens werd uw geboorteakte in Colombo werd opgesteld in oktober 2007. Voorts dient er nog op worden gewezen dat u geen enkel bewijs kunt voorleggen van uw asielaanvraag in Duitsland en uw terugkeer naar Sri Lanka in 2003. Uw bewering dat het paspoort dat u voor die reis gebruikte vernield werd toen uw huis in Champur werd vernield, is gezien bovenstaande vaststellingen rond uw

vermeende verblijf in Champur ongeloofwaardig (gehoorverslag CGVS p. 6). Uw identiteitskaart vormt enkel een begin van bewijs omtrent uw identiteit die hier niet ter discussie staat.
Het CGVS is dan ook gezien bovenstaande twijfels niet in staat zich een correct beeld te vormen van uw werkelijke recente verblijfplaats(en) en de eventuele redenen waarom u deze plaats heeft verlaten.
Bijgevolg dient te worden besloten dat u het voor het CGVS onmogelijk maakt om te beoordelen of u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka een reëel risico op ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Uit informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt tenslotte dat in het noorden van Sri Lanka sprake is van een intern gewapend conflict, maar dat dit niet geldt voor andere delen van het land.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker roept in een enig middel de schending in van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1, A, 2 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204).
De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.3. De Raad wijst erop dat de zeer uitgebreide motivering van verwerende partij dat verzoeker na zijn voorgehouden terugkeer in 2003 uit Duitsland in de regio van Trincomalee in Sri Lanka zou hebben verbleven elke geloofwaardigheid mist en dit om reden van de flagrante onwetendheden, onjuistheden en tegenstrijdigheden van betrokkene omtrent deze regio, door verzoeker ongemoeid wordt gelaten en derhalve niet wordt weerlegd.
Ook verweerders vaststelling dat verzoeker geen enkel bewijs kan voorleggen van zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2003 wordt door verzoeker niet ontkracht. Betreffende verzoekers verwijzing naar een stempel in zijn paspoort stelt de Raad vast dat in deze stempel enkel de datum *"23 sep 2003"* kan worden gelezen doch in de fotokopie van dit paspoort verder geen enkele verwijzing is terug te vinden naar Sri Lanka.
Waar verzoeker betreffende de motivering van verwerende partij dat de bijgebrachte huwelijksakte als plaats van het huwelijk Linganagar vermeldt hoewel verzoeker beweerde te verblijven in Champur, opwerpt dat zijn aanstaande echtgenote een huis bezat in Linganagar waardoor het huwelijk aldaar doorging, wijst de Raad erop dat desbetreffende motivering een overtollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Daarenboven benadrukt de Raad dat dit document kan worden bijgebracht

ter ondersteuning van het voorgehouden asielrelaas doch niet vermag een volstrekt ongeloofwaardig relaas in zijn geloofwaardigheid te herstellen. Dit stuk weerlegt duidelijk niet de door verwerende partij vastgestelde flagrante onwetendheden, onjuistheden en tegenstrijdigheden betreffende de regio waar verzoeker in Sri Lanka beweert te hebben verbleven.
Verzoeker voegt als bijlage bij het verzoekschrift, als bewijs van het door hem voorgehouden asielrelaas, navolgende documenten: een Grenzübertrittsbescheinigung, een attest van de Stadt Dortmund-Ausländerbehörde, een attest van de Sampathbank, een Meldung zur Socialversicherung, een Antrag auf Arbeitsgenehmigung, een Zusatzvereinbarung, een certificate of birth (ingevuld in een zelfs niet westerse taal), een certification of residence and displacement en een revision of electoral registers. De Raad wijst erop dat al deze neergelegde stukken niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. In toepassing van artikel 8 van het Koninklijk Besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 neemt de Raad bij gebreke aan een dergelijke vertaling deze documenten niet in overweging. Ook de door verzoeker ter terechtzitting neergelegde niet-geïnventariseerde bundel stukken bevat enkel documenten die niet gesteld zijn in de taal van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling waardoor de Raad ook deze documenten om voormelde reden niet in overweging neemt.
De flagrante onwetendheden, onjuistheden en tegenstrijdigheden betreffende verzoekers beweerde regio van verblijf in Sri Lanka verhinderen aan het door hem voorgehouden asielrelaas enig geloof te hechten. De Raad wijst verzoeker erop dat het loutere feit te behoren tot een etnische groep, in casu Tamil, niet afdoende is om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De voorgehouden vrees voor vervolging dient immers steeds gepaard te gaan met een geloofwaardig asielrelaas. De volstrekte ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas verhindert aan verzoeker in toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet de status van vluchteling toe te kennen.

Aangaande verzoekers bewering in het verzoekschrift dat een familielid werd gemarteld en nu bij de United Nations is, wijst de Raad erop dat dit een blote bewering betreft die op geen enkele wijze met concrete informatie wordt onderbouwd, dat verzoeker niet aantoont wat het verband is met zijn persoonlijke situatie en dat deze bewering de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas niet herstelt.

2.4. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen verwijst verzoeker naast artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet eveneens naar artikel 3 EVRM.
Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, http://curia.europa.eu). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.
De Raad merkt op dat daar waar verzoeker zijn beweerde afkomst uit de regio van Trincomalee niet aannemelijk maakt en evenmin zijn terugkeer naar Sri Lanka vanuit Duitsland aantoont, het niet mogelijk is om een duidelijk beeld te bekomen van zijn afkomst en profiel zodat het bijaldien onmogelijk is een correct beeld te verkrijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming. Verzoeker heeft door zijn persoonlijk gedrag, en door de hem zelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid, niet voldaan aan de medewerkingsplicht door het afleggen van geloofwaardige verklaringen teneinde de ter zake bevoegde instanties toe te laten zich een beeld te vormen van zijn situatie en de eventuele daaruit voortvloeiende nood aan bescherming. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn beweerde verblijf in Sri Lanka gedurende de laatste jaren voor zijn asielaanvraag in België toont verzoeker niet aan dat er in zijnen hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus dient hem te worden ontzegd.

Betreffende verzoekers verwijzing in dit kader naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens waarbij Groot-Brittannië werd veroordeeld om in de toekomst geen Tamils meer terug te sturen, gelet op onder meer het aanhoudend geweld tegen hen, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aanduidt naar welk arrest hij ter zake wenst te verwijzen waardoor het de Raad onmogelijk is deze bewering in overweging te nemen.

2.5. Waar verzoeker de schending van de zorgvuldigheidsplicht inroept, stelt de Raad vast dat het zorgvuldigheidsbeginsel de Commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker tijdens het drie uur durende gehoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De Raad stelt vast dat de verwerende partij de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze heeft beoordeeld en haar beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Verzoeker toont niet aan dat de feitelijke vaststellingen van de verwerende partij niet correct zijn, en evenmin dat de gevolgtrekkingen die deze hieruit afleidt, kennelijk onredelijk zijn.

Het middel is ongegrond.

2.6. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige gronden – uitgezonderd het overtollig bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 2 april 2009 door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,	**De voorzitter,**
K. ROSIER.	**J. BIEBAUT.**